CEPHE

artık türkiye demokratlaşmalıdır.

12 eylül faşizmi 5. zorbalık yılını doldurdu.

Faşizm, 12 Mart 1971 askeri faşist darbesiyle Türkiye siyasal sahnesinde bir gerçek haline geldi. 70-80 yılları büyük dalgalanma yıllarıydı.Kapitalizm,sorunlarını çözmede başarılı kuklalar üretememişti.12 Mart'ın köktenci olmayan faşizmi, 12 Eylülle ayakları üzerine oturtularak eksiklikleri tamamlanınca, kapitalist sistemde bulabileceginin en acımasız siyasal ve hukuksal çerçevesini, halkın katli hesabına resmileştirip,kurumsallaştırmayı başardı.

12 Eylül askeri faşist darbesi, tüm benzerleri gibide biriken sosyal, siyasi ve iktisadi sorunların ardından gelmiştir.Kapitalizmin ürettiği sorunların basıncı altında kaynamaya başlayan kitleler,yaşamın her alanında kapitalizmin eski tüm öğelerini ayaklar altına alarak kendi hakkını ve hukukunu korumaya yönelir.Bu dönem kendini burjuva hukuk ve siyasal düzeyinin yıpranışında açık ifadesini bulur. Türkiye halkları,60'lı yılların son çeyreğinde alevlenip,70'li yıllar boyunca daha da derinleşen kapitalist bunalıma karşı hızlı bir kaynama ve öfke duyma eğilimine günlük eylemlerle girer.Aynı kesitte derinleşen bu eğilim kapitalizmi rejim olarak parçalanmaktan kurtarmak üzere faşist askeri darbe girişimi gerçekleşir,faşist askeri darbe rejimi kurtarmada yetersiz düşen ekonomi-politikanın siyasal ve hukuksal güvencesini sağlamak üzere katliamlara,tutuklamalara,işkence ve sorgulamalarla işe koyulur.Bu dönem en saldırgan dönemdir.Bu dönemin biçimi çoğunluk tarafından faşizmin nitelik unsuru olarak ele alınır ve yanılgıya düşülür.Oysa faşizm, yaptığı herşeyi siyasal ve hukuksal düzeyde güvenceye bağlayarak sıradan isim ve şahısların darbesi olmaktan çıkar, bir siyasal yönetim biçimi özelliğini kazanır.Nitekim 12 Mart'ın tamamlayıcısı olarak 12 Eylül askeri faşist darbesi büyük saldırısının ardından, önceden açıkladığı faşist siyasal ve hukuksal yapı inşaasının takvimini takib ederek tamamlar.

Faşizm, Türkiye devrimci hareketinin zaaflarının tanıdığı olanaklar içinde büyük kitlesel direniş görmeden en ileri devrimci güçlere ağır darbeler indirdi.Direnme birimlerini takatsız hale getirince de binlerce yasayı ve onlarca kurumu bir çırpıda resmileştirerek yaşama sürdü.Böylece faşizm; biriken sorunlarla kıvranan kapitalizme ebelik etmiş oldu.Direnmeler törpülenince, yaptıkları herşeyin meşruluğu ve gelecekte bir darbe yoluyla değil de verili yetkilerle yapılabilmesi için faşist yasa ve kurumlar, oluşturuldu.Faşizm bunları; gürültüsüz patırtısız tüm burjuva güçlerin onayı ile yaptı.Yapılan herşey emekçi hal-

kın yaşamsal tüm ihtiyaç birimlerini on yıl geriye atarak gerçekleştirildi.

Faşizm en büyük tekellerin en sömürücü ve en saldır - ganlarının yönetimidir.Ancak, soygun rejimini bunlardan ay rı kurtarma takatı olmadığından bu böyledir.Ve pay almada diğerlerinin hesabından bunlara vergi kesilecektir. Buna rağmen rejim tüm burjuva kesimlerinin hesabına kurtulmuş olması itibarı ile gerekli tüm siyasal ve hukuksal giri - şimlere topluca onay vermek çıkarlarına olmuştur.

Faşizm, kendini yasallaştırarak ve sistemi hükümetle- rin yıpratıcı etkisinden bağımsız kılacak bir konuma gel miştir.Burjuva hükümet değişiklikleri artık ne 60'lı nede 70'li yılların özgün kararsızlığını yaratamayacaktır.Faşi zim olası tüm hükümet değişikliklerine rağmen zorbalığını sürdürecek bir konuma gelmiştir.12 Eylül üstünden beş yıl geçmesine, parlamento kurulup, seçimler yapılmasına, muha lefet partileri olmasına rağmen eskiden dahada çok kanlı- ca bir tarzda Kürt halkına yönelen saldırılar faşizmin sı radan gelip geçici bir olay olmadığını göstermeye yetiyor Faşist ordu bu yetkiyi,faşizmin yasal güvencesiyle olası her tepkiye rağmen kullanıyor.

Türkiye toplumu on yılların çok yönlü birikimiyle ka- bına sığmaz hale gelmişti.Gebeydi ve mutlaka iç çelişkisi ni bir doğumla sonuçlandıracaktı.Kapitalist güçler özel - likle en güçlü kesimleri vardıkları düzeye ve bu düzeyin ihtiyaçlarına cevap verecek bir toplum şekillenmesini ta- lep ediyorlardı.Diğerlerinin diz bağları biriken sorunla- rın basıncı altında çoktan çözülmüştü.İktisadi çöküntünün yarattığı sosyal buhran hızla ulus çapında bir öfkeye doğ ru yönelirken ayakta kalanlar sistemlerinin doğumunu ken- di elleriyle biçimlendirecek güçtü.Bunlar önce Adalet Par tisi'ne doğum yaptırdılar; 24 Ocak kararlarıyla bu gücün, iktisadi politikasını belirlediler.Ancak bu yetmiyordu,zi ra toplumu dahakorkunç bir sömürü girdabına atacak yasa,ka nun ve sessizlik ortamına sürüklemek zorunlu idi.12 Mart- ın 12 Eylül'le tamamlanması böylece gündeme gelmiş oluyor du.

12 Eylül, sistemin kendi çıkmazındaki alternatif eko- nomi politikasına yine sistemin kendi sahasındaki alterna tifsiz siyasal oluşumunu sağlayarak amaçlanan toplumun ye niden örgütlenmesine başlandı.Süreç, bir kuşak aydının yu tulması, üniversitelerin denetim altına sokulması,partile rin derneklerin ve sendikaların kelepçelenmesi,polis sela hiyetinin faşistleştirilmesi gibi tekelci güçlerin sosyal ve siyasal tüm gereksinimlerine cevap vererek ilerledi.En baştada ciddi ve kararlı devrimci kadroların önemli bir kısmını ya katlederek,ya idam ederek,yada tutuklatıp ağır cezalara mahkum ederek tekelci sermayenin önündeki en kök lü direnme unsurlarına zarar verdi.Kürt ulusu bu saldırı- da en büyük zararı gören devrimci halk potansiyeli oldu ; Hemen hemen tüm aydınları zindana kapatıldı,katledildi,va

tandaşlıktan atıldı.

Buraya kadar faşizm, Türkiye kapitalist toplumunu hal kın zararına ve en değerli varlıklarının ve zenginlikleri nin imhası pahasına, derin bir köhneme içine sürerek yeni bir tablo yarattı.Halk düşmanı olan tekelci sermaye güçle ri buraya kadar görünürde başarılı oldular.

Oysa gerçekte, faşizmin Türkiye kapitalist toplum u na yaptırdığı doğum ölü bir döl oldu.Bunun kaynağında Türki- ye kapitalizminin çarpıklığı, dengesiz ve yetersizliği bu lunuyor.İktisadi yeterliliğe sahip olmayan Türkiye kapita lizmine eklenecek tüm faşist siyasal önlemler ayakları ha vada kalmaya, yani kapitalist sistemi atağa kaldıracak so nuçlar üretmeye yetemez.Toplumun ağzına,eline ve ayağı n a paranga takılır,istenende buydu ama sonunda ne oldu?Tekel ci koşulda en liberal politika uygulanmasına rağmen yani, halkı tekeller karşısında çıplak hedef yapmalarına rağmen ne gerekli sermeye birikimin nede gerekli ekonomik sonuç- lar alınabildi.Hala aynı nakarat tekrar edile duruluyor ; "Enflasyon inecek,işsizlik kaldırılacak,ihracat arttırıla cak"... 5 yıldır sonuç alınamadı.İnsanlık dışı en zalim uygulamaları yürüye dursun, en son şansları olmasına rağ men,faşizmin Türkiye'ye baharı getiremediği görüldü.

Faşizm, Türkiye kapitalizmini yalnız geçici bir süre halkın öfkesinden korunmak kaydı ile ayakta tutmaya çalı- şıyor.Emperyalist finans kapitallerle olan binbir bağları hacz edilmiş olan yer altı ve yer üstü servetleri,kölelik antlaşmalarıyla çerçevelenmiş dış siyasetiyle Türkiye ka- pitalizmini hiçbir kudret atağa geçiremez.Türkiye ne Al- man emperyalizmidir,nede İtalyan.

Sonuçları iktisadi hamleler yaratamıyan siyasi taar - ruzlar yalnız ve yalnız halkın sırtına bindirilen ağır yük lere karşı duyulan öfkeyi zorbaca bastırma amacını taşır. Temeli olmayan siyasi girişimler tarihte her zaman halka karşı birer girişim olmuşlardır. 12 Eylül faşist askeri - darbeside kapitalizmin sorunlarını kuyruktan çözme girişi minden ibaret kalışında bu neden yatıyor.Bu durum bizim gi bi ülkelerde faşizmin koyuluğunun ve kalıcılığının en ö- nemli nedenidir.İktisadi atak imkanı olmayan bu sistem,fa şist darbeye ihtiyaç duymak derecesine gelmiş ise,yeniden eskiye dönmesinin hiçbir imkanı kalmamış demektir.

Ekonomik dinamiklerinde bir gelişme kat etmeden faşiz minden bir adım geri atmak ekonominin siyasalla ilişki ya salarına aykırıdır.Tersini bugün kimi burjuva kesimler id dia etmekte, sisteme atak yaptıracakları kaynakların oldu ğu yalanını söylemektedirler.Oysa gerçekte,Türkiye'nin se fil tekelci kapitalizminin atak yapabilme dinamikleri e - linde değildir, olamazda.Bu nedenle varlığı halklara daha fazla zulmü,daha fazla kısıtlama,daha koyu sessizlik ve karanlık yığdırmaktan başka çaresi yoktur.Bunu anlamak i- çin seçimlerle başa gelen hükümetin her geçen gün artan o randa (iktisadi çıkmazların derinleşmesine paralel olarak)

geri kalan faşist yasaları ve yenilerini çıkarmakta ve teh ditlerle karışık ilerleyen sertleşmesini sürdürmektedir.Bu süreç önümüzdeki günlerde faşizmin önderliğinde isim deği şiklikleri ile daha berrak hale gelecektir.Turgut Özal'ın 12 Eylül öncesine dönmeye müsaade etmeyeceklerini; yürü - yüş,miting,grev v.b gibi "anarşik" ortama olanak tanımaya caklarını,idamları bir an önce karara bağlayacaklarını,Do ğudaki olaylara daha sertçe eğileceklerini açıklamasınıda bu açıdan anlamak gerek.Tüm dinamiklerini yitirmiş tekel- ci kapitalizmin yaşamı için faşizm dışında hiçbir şey al- ternatif olarak kalmamıştır..

Tekelci kapitalizm iktisadi evriminin gerektirdiği ve sistemin son kurtuluş şansı olarak faşizmi tercihi, sorun larını çözememiştir.Ancak faşizm hükümet değildir, isten- meyince, yıpranınca çekip gitsin yada düşürülsün.

Faşizme yol açan iktisadi sorunlar yok olmadıkça her- an yeniden filizlenmesi mukadder olan toplumsal sorunları bastırmak için yasamadan yargıya ve yürütmeye kadar her a lan ve koşulda kendini gösterecektir.Siyasal bir devlet bi çimi olarak faşizm Türkiye tekelci kapitalizmini son kur- tuluş çaresi olması yanı sıra idam ipi haline de gelmiş - tir.Dinamik yetersizliği,genişleme kapasitesizliği, faşiz- min yerine bir başka siyasal biçimi koymaktanda uzaklaştı rıyor.Ve her geçen gün artan oranda hükümetler dahil fa - şizme sarınılmaya devam ediliyor.

Kendi içinde siyasal alternatiflerini yitiren tekelci kapitalizmi hiçbir ekonomi politika atağa geçiremez.Bu ne denlede her yeni ekonomi politika her yeni siyasal reform tasarılarıyla gelirse gelsin verili faşist devlet biçimi- ni genelde sarsıcı yada değiştirici etkinlikte olamıyacak tır.Tersine onun edatı haline gelecektir.

Kaldıki, kapitalizm çerçevesinde bile tarihin tekerle ği tersine döndürülemez.Dönüş ancak ileri olabilir, ki bu nisbi bir ilerlemede olsa büyük kaynamaların ürünü olur,ya da uzun yılların sancılı evrimindeki birikimler vasıtasıy la Hitler Almanya'sı ve İtalyan faşizminin ikinci dünya - savaşının ardından yıkılması yada Franko faşizminin uzun yıllar süren acılı evrim birikiminin ardından gerilemesi.

Türkiye'de faşizm tekel talancılığının büyümesine ve bu büyümenin ihtiyacına siyasi düzeyde bir tamamlayıcı o- larak, resmi ve kurumsal hale gelmiştir.Bu günün gerçeği- dir bu. Bu noktadan hangi burjuva parti yada etkinliğin ; parlamentoya varışıyla dönülebilir? Hele henüz 5. yılını, dolduran bir faşist yönetim altındakikapitalizmin bir çır pıda kendini toparlaması,sadece burjuva aldatmacasıdır.Bu gün "demokratikleşme" adı altında tüm burjuva partileride bu yönteme baş vuruyor.

Faşizme karşı savaşta bu esasları kavramak ilkedir.A- ma bu hiçbir zaman burjuva sınıflar arasında faşizm altın da cereyan edebilecek çelişki ve tutumlardan yararlanmama

anlamına gelmez.Sorun geneli kavramak ve genelin içindeki olanakları işçi sınıfına, emekçi halklara doğru kavratmak tır; gereksiz ve sonucu burjuva kuyrukçuluğuna götüren umutlar yaratmamaktır.

On yıllarca önceden bu yana olduğu gibi 5 yıl sonrası bugünde Türkiye'nin sorunu demokratikleşmedir.

Demokratikleşme çağımızda en önemli sorun olarak hemen hemen tüm kapitalist sistemde canlı bir sorundur. Demokratikleşme görelidir, mutlak tek düze bir demokratik - leşme yoktur.Her tarihsel kesitin kendine özgü demokratik leşme programı hedef ve ittifak anlayışı vardır.Türkiye'nin demokratikleşmesinden söz ettiğimize göre buradada söz konusu demokratikleşmenin geleceğinden bahsetmemiz zorunlu hale gelmektedir.Zira siyasi arenada hergeçen gün artan oranda yükselen demokrasi çağrıları ortamı toza dumana boğmaya devam etmektedir.

Türkiye'nin demokratikleşmesi talebi bugünün en ivedi talebidir.Burjuva partilerde temel propağanda sloğanı olan bu talep için Türkiye nasıl demokratik hale gelebilir sorusuna cevap vermeden önce, demokratikleşmeden ne anlaşıldığı, kimlerin Türkiye'yi demokratikleştirmede çıkarı olduğunun belirlenmesi zorunludur.Buradan yola çıkarak yöntemler anlam kazanır.

Gerçekçi bir demokratikleşmeden faşizme ve faşizmin ana kaynağına karşı köktenci ve geneli belirleyici tutum almak anlaşılır.Bunun anlamıysa ne 12 Eylül öncesine dönüş, ki bu olanaksızdır artık, ne de siyasal bir biçim değiş - tirme anlaşılır.Faşizmin kaynağı kurutulmadan demokratikleşme hayaldir.

Faşizm, sosyal kaynamaya karşı ve siyasal boşluğu doldurmaya gelmiştir.Bu doğru ama sonuçtur.Faşizm,her ne kadar kapitalizmin zorunlu bir siyasal evresi değilsede ülkemiz gerçeğinde belli bir evrim süreci sonucunda başka yaşama yönetimi kalmayan tekelci kapitalist üretim ilişkisinin bir sonucu olarak gerçek oldu.Bu evrim düzeyinden kapitalizmi geriye götürebilirmiyiz,elbetteki hayır; tekel yerine serbest rekabet konamaz; geçilmiş tarihi aşamaya hiçbir güç geriye dönüşü sağlayamaz.Bu düzeyde bir evrim sonunda,gelişme dinamikleri elinde olmayan bağımlı bir kapitalizmin,kurumlaştırılmış,resmileştirilmiş,hükümet değişikliklerinin etkisine karşı yalıtılmış bir faşizmden gerisin geriye çözülerek dönülebileceği sanılmamalıdır.Toplumsal ilişki ve çelişki bütününü çorap sananların meka - nik kafaları,kopan ipin başından çektikçe çözüleceğini sanır.Oysa yaşamın her bir adımı binlerce düğümden oluşmuştur,hiçbir kaçık ip başı son düğüme arada düğümsüz, doğru

dan bağımlı değildir. Türkiye tekelci kapitalizminin faşizim talebi gelip geçici değildir. Bunun anlamıysa demokratikleşme Türkiye gerçeğinde faşizmin kaynağı Türkiye'nin, sefil tekelci kapitalizmindenkurtulma anlamına gelir.

Bu anlamdan,başka anlam siyasal dönüşümü iktisadi bağlarından koparmadan öne sürülemez.İktisadi atak yaptıramıyan siyasal değişim -bu kapitalist çerçevede kalsada- yalnızca gericiliği temsil eder, ve halkın sırtına yeni yükler yıkarak zorbalaşır.Gerçek demokratikleşme çabası bu ana ilkeye kavradıktan sonradırki, her türlü taktik etkinliğin anlamı ve üretken sonucu olur.Öyleyse demokratikleşme siyasal olduğu kadar ekonomik bir devrim olarak anlaşılmadan ne gerçekçi bir anti-faşist tutumun anlamı olur, nede demokrasi savaşımının.

Bu durumda Türkiye'yi kimler demokratikleştirebilir ? Kimlerin çıkarı vardır? Öncelikle kendilerinden başka kimseyi ilgilendirmeyen "demokrasi" çığlıklarını atan bugünün burjuva partileri demokratikleşmede büyük kayıpları olacağından bu güçler demokrasinin düşmanı ve faşizmin (çeşitli boylardan muhalifi gibi görünen cinsleride dahil)yörüngesindedirler.

Demokrasinin burjuva partilerinin çıkarlarıyla bağdaşmaması olayı siyasi bir muhtevaya sahiptir.Bu sınıflarında başında doğal olarak tekelciler ve tekelci sistemin oluşturduğu ekonomi mekanizmasında birer varlık olarak yer alan ve tekelci sistemin çözülüşü ile çözülmeye mahkum olan tüm burjuva sınıflar yer alır.

Demokrasinin çıkarlarıyla uyuştuğu sınıflar,başta işçi sınıfıdır.Zira bu sınıf içeriği itibari ile anti-kapitalist yanı bulunan demokratikleşmede ücret köleliğindende kurtulmanın ilk nitelik belirleyici adımalarını atacak siyasal demokrasi vasıtasıyla,ihtiyaç duyduğu örgütsel birlik ve gelişip yetkinleşerek daha güçlü tarzda kendisi için bir sınıf olacaktır; ardından tekelcisistemde hızla , yoksullaşarak tüm tasarruf ve birikimleri sömürülen küçük burjuvazi,küçük üretici gelir.Türkiyenin en sorunlu vede en karmaşık sınıfıdır.Karmaşa ve çelişkisine rağmen demokrasi onun gerçekçi kurtuluşu olacaktır.Yaşam tehlikesi yok olacak, başkasını tehdit etme eğilimlerini atmada ikna olacaktır; güçlü demokrasinin,kitlesel,kollektif yaratıcılığında yalıtılmış,yalnızlık çeken yapısı son bulacaktır. Bunu takiben ara katmanlar gelir; bunlar,burjuva özlerine karşın tekelci sistemin bir dişlisi olarak yaşamak fırsatı yakalayamamış hızla yoksulluğa sürüklenen kesimleri de ihtiva eder;bu katmanın içinde demokrasinin ciddi ve üretken lokomotifleride yer alıyor;aydınlar. Aydınlar saflarından ağızlarına,ellerine,gözlerine ve ayaklarına vurulan prangalar sökülüp atılacaktır.Bir aydın için en önemli olan şey,düşündüğü eleştiriyi kitleselleştirebilmek için dile getirebilme özgürlüğünü kazanmak üzere saflarından en yiğit demokratlar çıkacaktır.Memur gibi ara katmanlar iseç faşist merkeziyetçilik altında kapıkulu ve kışla haline ge

len ve başka hiçbir yetkinliğe olanak tanınmayan dairelerde özgürlüğü kazanacaktır.Demokratikleşmenin anti-kapitalist içeriği ara katmanların siyasal ve sosyal özgürlüğüne ekonomik güvence demektir.Bunlar arasında ezilen ulusun yeri başlı başına bir yer teşkil eder.Kürt halkı,Arap halkı ve diğer azınlık halkları bu kavganın en önemli savaşçılarını çıkaracaktır.Osmanlı'dan bu yana süre gelen bu halklar zindanından çıkış için Türkiye'nin demokratikleşmesi bunları en başta ilgilendiriyor.

Saflar bu kadar berrak ve yalındır.5. yılınıda dolduran 12 Eylül faşizmine karşı sonuna kadar demokrasiyi savunacak olanlar bunlardır.Diğerleri bu kavgaya açıktan saldıracak yada bir yerlerini kemirmek için bukalemun gibi de binbir kılığa girecektir. Buradan dönüp açıkça sormalıyız. Bu sınıf ve katmanları temsil eden hiç bir legal parti mevcutmudur? Bu sınıfların asgari taleplerini belirleyici düzeyde savunan hiçbir ses yasal yaşayabilirmi? Elbetteki hayır. Zira faşizm sırf onbinlerce devrimciyi zindana atmak içinde gelmedi.İlk günde yaptığı şeyi yani,katliamı,baskıyı,zindanı, resmileştirip her zaman uygulanabilir şekilde yasallaştırmak üzere geldi.Faşizmin bir devlet biçimi olmasının anlamıda budur.

Faşizm demokrasiyi gerçekten isteyen sınıflara örgütlenme hakkı tanımaz.Böyle bir hak varlığının ve kaynağının inkarıdır; tekelci düzeye varmış bir kapitalist ülkede küçük üretici varını yoğunu kaybediyor diye serbest rekabete dönülebilinirmi? Tekel ülke ekonomisinde ana unsur haline gelmişken hangi serbest rekabet pazarın tekelciliğinin ve denetiminin dışında olabilir? Kapitalizmin bu yapısı geri dönderilemedikçe demokraside; en çarpık,en güdük, bir biçimde Türkiye'de var olamaz.

Evet,en güzel sorun Türkiye'nin demokratikleşmesidir. Bunun için gerçekten demokrasiyi gerçekleştirebilecek ve çıkarıda demokraside olan güçlerin nesnel talepleri bu kavganın programı olacaktır.

Burjuvazinin her boy ve soyundan temsilcilerinin kitleleri aldatmak, faşizmi sıradan,gelip geçici,generallerin hareketi olarak lanse etmeye yönelik hedefler taşıyan demokrasi çığırtkanlığına karşı,büyük taarruza kalkmak gerekir.Emekçi kitlelere burjuva partilerin anlattıkları çeyin demokrasiyle ilişiği olmayan sahtekarlık menkıbeleri, olduğunu açığa vurmak gerekir.Tekelci kapitalizmi mutlak bir sistem olarak sunan "geriye dönülebilinir","demokrasiye dönüş" v.b sloganlarla bunu dile getirenlere karşı tekelci kapitalizmi hedef almadan ne kapitalizmi karşı olunabileceği nede demokrasiye varılabileceği gerçeğini emekçi halka kavratarak kavgayı yükseltmek gerekir.Doğal olarak bu kavga devrim kavgasından başka bir şey değildir Bugün demokrasinin nesnel çıkarlarının temsil ettiği sınıf ve katmanlar hangi öznel durumda olurlarsa olsunlar , yükselecek gerçekçi demokrasi çağrıları,burjuva ideolojik

kuşatmasını yıktıkça devrim seline akacaklardır.

Acil görev budur; kitleleri örgütlü hale getirecek,devrim ordusuna katacak yol,burjuva demagojisinin iflasından geçer.

Bu kavgada temel direklerden biride ezilen ulus ve ulusal azınlıklardır.Unutulmamalıdırki faşizme karşı çıkış demokratik olmanın zorunlu koşuluysa,ezilen ulusun ayrılma hakkını savunmakda onun diğer adıdır.Bugün bu gerçeği atlayan,burjuvazinin tekelci kapitalizm koşulunda faşizmden demokrasiye bir seçimle dönülebileceği yalanını soldan desteklemek çabasında olanların "ulusal sorun kitleleri harekete geçirici güncellikte değildir" iddialarının soysuzca bir kalpazanlık olduğu açığa çıkartılmalıdır.Kürt halkına ve demokrasi mücadelesi tarihine ahmakça kara çalan bu eğilimler demokratikleşme savaşında ciddi tehlikeler oluşturacağı kavranmalıdır; ilkeler kitleleri mücadeleye çekebilmekteki güncellikleriyle ölçülüp savunulsaydı; Anayasa oylamasında halkın ezici çoğunluğundan evet onayı olan faşizme karşı susmak en demokratik tutum olurdu.

Artık lafla zaman geçirmenin anlamı yoktur.Halklarımız faşizmin zorbalığı, tekelci kapitalizmin talancılığının altında ve büyük bir çöküntü içinde inlemektedir.Açlık ciddi bir sorun haline geldi, insanlar yaşamak için kendini satmaya eğilim gösteriyor.Artık tüm güçlerimizi toparlayıp Türkiye'yi, asalak sürüsünden,zalimlerden kurtarıp demokratlaştırmalıyız. Burjuva demogojilerine karşı ; gerçek demokrasinin tek kuruluş yolu devrimi yükseltmeliyiz.

12 Eylül 1985

THKP-C (ACİLCİLER)

Merkez Komitesi.